

De minister van Justitie
Mr. E.M.H. Hirsch Ballin
Postbus 20301
2500 GH Den Haag

Datum
17 september 2010

Kenmerk
1830.2000u

Uw kenmerk
5657421/10/6

Onderwerp
Concept-wetsvoorstel elektronische aanvraag van een verklaring omtrent het gedrag

Geachte heer Hirsch Ballin,

Bij brief van 2 juli 2010 met kenmerk 5657421/10/6 hebt u de Nederlandse Vereniging voor Rechtspraak (NVvR) verzocht advies uit te brengen over het daarbij gevoegde concept-wetsvoorstel Wijziging van de Wet justitiële en strafvorderlijke gegevens, het Wetboek van Strafvordering en de Wet administratiefrechtelijke handhaving verkeersvoorschriften in verband met de elektronische aanvraag van een verklaring omtrent het gedrag voor natuurlijke personen, de verstrekking van inlichtingen aan het openbaar ministerie bij de tenuitvoerlegging van geldboeten en enkele technische verbeteringen.

De Wetenschappelijke Commissie van de NVvR heeft het wetsontwerp bestudeerd en een aantal leden van de NVvR geconsulteerd, waarna een advies is opgesteld.

De NVvR heeft met belangstelling kennis genomen van dit wetsvoorstel en de daarbij behorende toelichting. De NVvR wil volstaan met enkele opmerkingen, zoals geformuleerd in dit advies.

De NVvR signaleert mogelijke risico's voor de privacy van betrokkenen, aangezien gevoelige persoonsgegevens bij meer personen in handen kunnen komen. Ten eerste wijst de NVvR hierbij naar het voorstel om het profiel (screeningsprofiel) op basis waarvan de toetsing heeft plaatsgevonden op te nemen in de verklaring omtrent het gedrag (hierna: VOG). De NVvR stelt zich hierbij voor dat bekend zal zijn, of kan worden, aan welke strafbare feiten getoetst wordt bij een bepaald profiel. Hierdoor is het voorstelbaar dat voor derde partijen, zoals een toekomstige werkgever, gevoelige persoonsgegevens kenbaar worden.

Voorts geeft het voorgestelde artikel 15 van de Wet justitiële en strafvorderlijke gegevens de mogelijkheid tot gegevensverstrekking ten behoeve van wetenschappelijk onderzoek. Hieraan is de eis gesteld dat "de resultaten van dit onderzoek geen persoonsgegevens mogen bevatten". Deze formulering is echter een andere dan in het huidige artikel 15 waarin staat dat: "justitiële gegevens worden verstrekt in zodanige vorm dat herleiding tot individuele natuurlijke personen redelijkerwijs wordt voorkomen". De NVvR is van mening dat het voorgestelde artikel daardoor in twee opzichten een ruimere uitwerking heeft. Dit kan in de praktijk risico's met zich brengen ten aanzien van het beschermen c.q. beveiligen van persoonsgevoelige informatie en de privacy van betrokkenen. Op zich kan de NVvR begrip

opbrengen voor de wens, in minder gevallen dan thans het geval is, het openbaar ministerie te verplichten tot het anonimiseren van de ter beschikking te stellen gegevens (de eerste verruiming, aan de kant van de verstrekking van gegevens). Maar dan zou toch voor de resultaten (de tweede verruiming) de oude, strengere, eis moeten gelden dat zij niet *herleidbaar* mogen zijn tot individuele natuurlijke personen. Het spreekt immers voor zich dat iedere vorm van herleidbaarheid dient te worden uitgesloten met het oog op de bescherming van persoonsgegevens en de privacy van betrokkenen.

In de Memorie van Toelichting wordt gesteld dat het niet voldoet aan een vordering op basis van het nieuw voorgestelde artikel 572a Sv van de met de tenuitvoerlegging belaste officier van justitie (vgl. artikel 553 Sv), strafbaar is onder artikel 184 Sr. Artikel 184 Sr spreekt over een bevel van een ambtenaar die met enig toezicht is belast, dan wel belast met of bevoegd verklaard tot het opsporen of onderzoeken van strafbare feiten. De NVvR vraagt zich af of deze terminologie “dekkend” is voor een vordering in het kader van de executietaak van de officier van justitie. Ter zake van artikel 572a Sv wil de NVvR voorts opmerken dat haar niet is gebleken dat in de praktijk behoefte bestaat aan een dergelijke ruime kring van personen (“een ieder”) die door het openbaar ministerie kan worden benaderd om inlichtingen te verstrekken met het oog op de tenuitvoerlegging van vonnis, arrest of strafbeschikking. De NVvR gaat er overigens van uit dat de bepalingen zoals geformuleerd in het wetsvoorstel alleen van toepassing zijn op (rechts)personen die zich in Nederland bevinden.

Ten slotte wil de NVvR wijzen op het verschil in formulering tussen voorgesteld artikel 22 van de Wet administratiefrechtelijke handhaving verkeersvoorschriften en voorgesteld artikel 572a van het Wetboek van Strafvordering.

Zo ontbreekt in artikel 572a Sv het woord “onverwijld”, terwijl in artikel 27 WAHV het woord “periodieke” wordt gehandhaafd. Het komt de NVvR wenselijk voor om in vergelijkbare wettelijke voorschriften dezelfde formulering aan te houden.

Namens het bestuur van de Nederlandse Vereniging voor Rechtspraak,
de Wetenschappelijke Commissie,

F.F. Langemeijer,
Voorzitter Wetenschappelijke Commissie